

Передплата

«РУСЛАНА» вилосить:
в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
в пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 18 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвійне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і думку ми вереш; а не возьмеш милоста і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслакових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. I. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
напереді застереженя.—
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта.— Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Значіне і задача християнсько-соціального сторонництва в новій раді державній.

(X) Недавно висловив ся оден з про-
відників християнських соціалів др.
Гессманн, що будучина в Австрії
належить до соціалів, питанє лцше, ко-
тре сторонництво соціальне здобуде про-
відну роль політичну в Австрії, чи хри-
стиянські соціали, чи соціал-демократи.

На наш погляд одиноким політичним
сторонництвом в Австрії, котре при важ-
них нагодах показало ся заступником
державної ідеї, і поставило цілею своїх
змагань приверненє державної цілости
монархії, в християнські-соці-
яли. В Еггенбургській про-
грамі поставили они виразно яко ціль
своих змагань, визволенє гиоблених Ма-
дярами народів у східній половині мо-
нархії і влученє їх до одноцілої держави,
котру бажалиб они бачити яко Вели-
ко-австрійську державу. Тим
способом се сторонництво змагає до зне-
сеня дуалізму з 1867 р, усуненя верхо-
влади Мадярів і приверненя давної одно-
цілости монархії на основі великодержав-
ного союзу народів.

Тепер здобули християнські соціали
около 70 мандатів і будуть в злучі з ка-
толицкими людовцями розпоряджати більш
як согнею голосів, а тим способом ве-
лико-австрійська ідея державна находить
в них могутну підпору. До сего союзу
пристануть очевидно інші сторонництва,
котрі в сій державі бачать забороло свого
єствования і культурного розвитку і по-
ступу. Треба однак тямити, що половина
християнських соціальних послів вишла
з сільських округів і буде мати задачу,
виступити в цловій обороні
проти привозу муки і мяса
угорського, а тим самим ослаблює
великодержавну ідею. Було би отже
вельми цікаво почути тут міродатний го-
лос одного з провідників сего сторонни-
цтва для проясненя сеї суперечности.

Відома загально річ, що Корона ста-
рає ся удержати дотеперішні основи ду-
алізму з 1867 р. і в тій цілі ведуть ся
безнастанні переговори поміж обопільни-
ми правительствами обидвох половиць
монархії. Мадяри уміли все вихіснувати
положенє Австрії на свою користь і
Австрія була приневолена все окуплю-
вати великими жертвами удержанє сеї
звязи двох половиць монархії, приймати
на себе значні тягарі а тим самим навю-
чувати на австрійських податників високі

податки на спільні, особливо війскові
потреби.

На нашу думку буде се отже перша
і найважнійша задача нової ради держав-
ної, заняти відповідне становище супроти
Угорщини, а властиво становище що до
сего державного питаня. Хри-
стиянсько-соціальне сторонництво буде
отже приневолене сказати тут своє рішу-
че слово. Оно не повинно стояти на ста-
новищі мнимо популярного оклику: Геть
з Угорщиною, а змагати до зєдиненя мо-
нархії на основі автономії народів в оден
велико-державний союз.

Християнсько-соціальне сторонни-
цтво, наколи оно хоче відограти велику
провідну роль політичну, повинно зро-
зуміти, що в східній половині монархії
живуть не лише Мадяри, але пять ріж-
них народностей, без котрих не може
єствувати монархія, а також і Відень.
Приєднати сі народи для великодержав-
ної ідеї австрійської, се задача хри-
стиянських соціалів і для того провідники
їх др. Люегер, кн. Ліхтенштайн і гофрат
др. Гессманн повинні супроти сих пере-
говорів, які уже від довшого часу ве-
дуть ся в справі т. зв. австро-угорської
угоди, заняти рішуче і ясне становище.
Они повинні зазначити, що сеї справи
не годить ся довершувати з правитель-

Готгард Курлянд.

Заказана любов.

Переклав Михайло Боднар.

(Дальше).

При тім глянули єго очі на благо-
родні черти, як то глядять ся в чашу
квітки. — Так красної, як ся є, говорить
ся: — Таке сяєво, такий блеск!

— Оно сьміло бажати такої любови;
думав майже счудований. — А крім того,
коли волосє і борода посивіють, коли
фалди і зморщкы появлять ся, бо по-
лишило ся пів столітя за собою! —
Щось порушило ся в нїм, здоровий, чи-
стий розсудок, здорове, тепле чутє о-
перло ся старости, що наближає ся, що
відважує ся взяти в оборону цвитучу
молодість. — Як ростина без сьвітла і
сонця мусять жити, — думав він, без
голубого воздуха над собою, в яким гра-
ють ся метелики і птиці!

— Як правительство счоче дати
взагалі концесию, — перервав єму го-

гос господаря в єго ботанічних погля-
дах, то оно не зможе переняти чиншо-
вого запевненя за перші літа, бо після
мого погляду в теперішних відносинах
жаден капіталіст... — Тайний радник
Меренбург звернув цілком своє лице в
єго кут і для того інші гості не довіда-
ли ся цілком, що він хотів сказати про
капіталістів.

— Мала громадка около господині
бавила ся знаменито. З часом уступала
несьмілість, чужий елемент скоро заси-
мілював ся: Жарт і дотеп розвинув свої
крила і перелітав то ту, то там — очі
блищали, уста сьміяли ся.

Пані Меренбург була дуже вдоволе-
на, яко господиня. Як споглянула на
свої приятельки, думала: — Чи він не
є цілком ними очарований? — А як
звернула свої очі на нового гостя, ска-
зала собі тишком: — Він їм подо-
бає ся!

Небавом встали від стола; радник
посольства Гольбер подав рамя пані до-
му, аби запровадити її до гостинної.
— Она є солодке, чаруюче сотворінє, —
мелькнуло єму в голові. — Мушу бути

вдячний судьбі, що мене сюда спрово-
дила!

*

*

*

Слуга оповістив пана радника по-
сольства Гольбера.

Він знова вийшов і сказав: — Ла-
скава пані просить.

— Дуже мені се є прикро, пане
Гольбер, вийшла пані Меренбург при-
язно відвідуючому напротив. — Ви муси-
те зі мною бавити ся. — Мій чоловік
пішов на конференцію.

— Дуже мені жаль, що не застаю
вашого чоловіка, — відповів гість. —
Але що до гостинного принятя... дуже
мене се тішить... дійсно дуже вдячний!...
Конець утопив ся в низькім уклоні.

Пані Меренбург вказала на крісло
біля себе. — Прошу, сїдайте! — ска-
зала.

(Дальше буде).

ством, опертим на одній народності верховладній, що се правительство повинно передовсім сповнити приняті супроти Корони зобовязання введеня в Угорщині загального права виборчого, щоби й інші немадярські народи дістали ся там до державної керми. Тоді можна буде здійснити ідею народної автономії, і повернути одноцілість монархії, яко державного союзу рівноправних народів.

Русини заявляли ся і заявляють ся усе за народною автономією і задля того їх задачею повинно би бути порозуміти із сторонництвами, котрі в своїй програмі виписали сю точку. Передовсім отже питає про австро-угорську угоду подає нагоду заняти тут рішуче і виразне становище, а всі сторонництва, котрі бачать в Австрії забороло свого культурного розвитку — Русини, південні Славяни, Волохи, повинні зблизити ся до могутніх тепер християнських соціялів і спільно з ними подбати не лише про визволене немадярських народностей зпід мадярської верховлади на основі народної автономії, але тим самим і про зєднене всіх народів у великодержавний союз рівноправний. Тим способом можна би перевести і рівномірний розклад тягарів на спільні потреби державні, на які Австрія платить довгі літа дві третини. На скільки нове заступство руского народу в державній раді зрозуміє свою важну і трудну задачу, на скільки зуміє покористувати ся найпригіднішим в тім случаю зближенем і порозумінем з християнськими соціялами, побачимо в найближшій будучині.

Квасні овочі...

Сконструоване для Галичини через штучне визначенє округів, виеліміноване міст і скомбіноване двомандатових округів з заступниками послів — пропорціональне виборче право замість загально-рівного видало для польських верховодів дуже квасні овочі. Намірене ограблене Русинів з більшої части приобіцянних їм 28 мандатів не удало ся, а надто вшехпольско-шляхоцке сторонництво потерпіло соромний погром, а виплинула демократична партія людовців по літах довгої праці над осьвідомленем мазурского народу.

По своїй сьвітлій побіді, людовці почувають ся тепер покликаними до представництва цілого польского народа, тимбільше, що дотеперішні єго представники увійдуть тільки в малій кількості і то під ріжними марками до нового парламенту. Стаючи на тім загально-польським становищі, пише орган людовців Kurjer lwowski про вибори:

Вже нині можемо піднести, що пропорціональна система, сконструована народовими демократами і підсунена польскому колови, а відтак ухвалена для Галичини парламентом, замість боронити інтереси нашої народности, наражує єї на величезні небезпечности. *Słow polskie* кпить хіба із здорового розуму, коли мимо таких консеквенцій, як пр. при виборі сьоніста Габля в Бучач-

чині, твердить, що ся система виявила ся догідною для уміркованих сторонництв і для національних польских меншостей.

Не послухано наших пересторог, — каже дальше орган людовців — подиктованих дбалостію о добро краю і народа, польске коло дало ся заіпнотизувати авантурничими помислами народовой демократії і нині всі з великим несупокоєм вичікуємо розвязки питання, як численні страти понесе польске представництво внаслідок пропорціональної системи. А хотай би навіть ті страти були сим разом чисельно незначні, то однак досьвід теперішних виборів представляє в будучині таку знатну, можливу небезпеку, що польска репрезентация буде примушена без проволочки старатися о усуненє пропорціональної системи, хотай ої старання будуть дуже трудні певно не доведуть до ціли в найближшій парламентарній каденції. Тож будемо довгі літа зносити фатальні наслідки шалених помислів народовой демократії і сеї податности, з якою консерватисти улягали фантазиям політичних авантюриків.

Галицкі вибори.

Навпаки виборчому закону деякі галицкі старости, як ми се вже доносили, зарядили видаванє карт голосованя при поновних і тіснійших виборах доперва в самім виборчім льокалю. Таке самовільне інтерпретованє нового виборчого закона посунено до очевидного надужитя, примушуючи виборця зараз по одержаню карти голосувати. Виборець мусів отже виповнювати карту в самім виборчім льокалю перед юрбою виборчих згінників, а надто не позволено для анальфabetів виповнювати карту кому небудь, лише установлено урядових писарів, для виповнювана карт голосованя. Тим способом знасилено тайність виборів і уможливлено цілу хмару надужитя і шахрайств, бо «урядові писарі», звичайно сторонничі, виборчі гиєни, виповнювали анальфabetам картки фальшиво на імя иншого кандидата, або виписували подане імя з похибками, так що остаточно такі карти уневажнювано.

Отже сьоністичні кандидати Габель і Малер віднесли ся в сій справі в телеграфічній дорозі з жалобою до міністра внутрішних справ др. Бінерта, а сей видав телеграфічно спеціальне поясненє що до видаваня, виповнюваня і віддаваня карт голосованя. Міністерске поясненє допускає зголошувати ся по карти голосованя для поновних зглядно тіснійших виборів вже кілька днів перед тими виборами до староства за показанем легітимацийної карти. А коли виборець одержить карту голосованя безпосередно перед голосованем, тоді він управнений вийти з виборчого льокалю і виповнити карту на дворі, або в иншій льокалю. Карту може виповнити неконче сам виборець, але хто небудь з присутних в виборчій льокалю, а поза сим льокалем.

Відозва до Русинів міста Львова.

Львівський комітет виборчий оголошує ось яку відозву:

При виборах дня 17. с. м. в сімох округах міста Львова лише в округах I, IV і VII зістав в.бір порішнений, в остальных чотирох округах: II, III, V і VI прийде позавтра, дня 24. мая до тіснійших виборів. З приємністю стверджує підписаний комітет, що через поставленє свого власного кандидата, на котрого упало 1822 голосів, стали Русини в місті політичним чинником, з котрим від тепер инші політичні партії мусять числити ся, так як без руских голосів не може ніяке сторонництво перевести своїх кандидатів.

Наші голоси рішають тепер про вибір послів і де вони прихлять ся, там буде побіда.

Сей політичний успіх мусимо тепер використати і не відтягати ся від голосованя, але заважити своїми голосами, щоби не допустити до парламенту кандидатів ворожих, затверджених *Rado-ю Narodowo-ю*.

По переведеню основних переговорів з представителями інтересованих сторонництв і по вислуханю опинії ширших кругів виборців рішив підписаний комітет:

При тіснійших виборах в пятницу, дня 24. мая, поручити нашим виборцям голосувати:

в окрузі:

- II на Ернеста Брайтера, редактора у Львові;
- III „ д-ра Германа Дияманда, адвоката у Львові;
- V „ д-ра Тадея Дверніцкого, адвоката у Львові;
- VI „ Артура Гавзнера, інжиніра у Львові.

Названі тут кандидати з округів II, III і VI не вступлять до Кола польского тож нашим народним обовязком підперти їх кандидатури і зменшити тим самим число членів Кола, а кандидат округа V стає до боротьби з одним з найвизначнійших членів вшехпольского сторонництва др. Томашевским, котрого дотеперішня публична діяльність в соймі, раді громадській і на становиску директора гімназії Фр. Йосифа, де не допускав до викладів релігії в рускій мові для Русинів була як-раз найшкідливіша інтересам руского народу.

Єго противник др. Дверніцкий зложив заяву, що не буде виступати ворожо проти змагань Руского клубу у Відни.

Проте наш народний інтерес вимагає, щоби ми, без огляду на свої особисті погляди, дотримали заяв, і голосували на висше вчислених чотирох кандидатів.

Від львівского руского виборчого комітету:

Др. Евгений Озаркевич

голова.

Нестор Шенборский

секретар.

Новинки.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Мокія; римо-кат.: Йоанни Моніки. — В суботу: руско кал.: Епіфанія еп.; римо-кат.: Урбана І папи.

— **3 рускої жен. гімназії у Львові.** Дирекція прив. женської гімназії з правом публічності СС. Василянко у Львові, при ул. Длугоша ч. 17. подає сим до відома інтересованих, що вступні іспити до приготівляючої і першої класи на шк. рік 1907/8 відбудуться дня 28. червня перед полуднем. Зголошення приймає Дирекція або Ігуменат монастиря СС. Василянко при ул. Зибликевича ч. 24. до дня 27. червня включно. Учениці публічних народних шкіл представляють послідне шкільне свідощтво, всім без виїмки свідощтво щеплення віспи і крещення на доказ, що кандидатка до приготівляючої класи скінчить найпізніше з днем 31. грудня 1907 р. літ 9, а до першої 10. Приватні і вступні іспити до II. класи відбудуться в днях від 25.—29. червня. Зголошувати ся треба в Дирекції 2 дні перед іспитом. Яко приватистки можуть здавати лиш ті учениці, що записані вже яко такі в сїм закладі, або викажуть ся свідощтвом за I. піврік I. класи, до вступних же іспитів в сїм речинці (перед феріями) прийме ся тільки за окремих дозволем Вис. ц. к. Ради шкільної краєвої, о котрій мають постарати ся інтересовані самі, з иншої гімназії з характером публічним. В сїм случаю порадоно порозуміти ся чимскорше з Дирекцією. По скінченні I. реальній або лідеальній класі прийме ся до II. класи гімназійної, як кандидатка зложить іспит з латинської мови в обсягу, приписанім для I. класи. Висова такса для учениць, що зголошують ся до сего закладу вперве, вносить 10 К. — о. *Спиридон Каржун*, директор женської гімназії.

— **Загальні збори «Сокола» у Львові** відбули ся вчора при участі поверх 60 членів. Збори отворив п. А. Будзиновский, голова товариства, почім справник відчитав протокіл з попередних загальних зборів, який зібрані прийняли без дискусії. Звіту з діяльності Старшини в 1906 р. не відчитувано, бо кожний з присутних дістав печатаний звіт. По звіті скарбника та по поясненю ним деяких позицій з рахунку каси, збори прийняли звіт касовий до відома і уділили Старшині абсолюторію. З черги приступлено до доповняючого вибору Старшини, а се 4 членів на 3 роки на місце 4 вильосованих і 3 членів на 2 літа на місце 3

арезигнувавших, дальше 4 заст. членів Старшини, 3 настоятелів вправ і 3 членів ревізійної комісії. Тайним голосованем стали вибрані: Членами Старш. на 3 літа: Доманик Йосиф, Кузьма Олекса, Купчинський Тадей і Кучика Денис; членами. Старшини на 2 літа: Поліха Теодор, Скрентович Осип і Кушніренко Болеслав; заступниками членів Старшини: Гутковский Клим, Сохацкий Іван, Чернецкий Стефан і Савчак Богдан; настоятелями вправ: Барусевич Теофіл, Поліха Теодор і Сохацкий Іван; членами ревізійної комісії: Дурбак Гліб, Федор Андрій і Рудаевский Мирон. — При точці інтерпеляцій порушено справу участі в сегорічнім злеті чеського сокілства в Празі, на який то злет львівський «Сокіл» дістав запрошенє. П. Альфр. Будзиновский в довгий промові додав свій погляд на ту справу, а по промовах инших присутних членів збори ухвалили, що в тій справі має відбути ся засіданє Старшини, на яке має ся запросити членів Товариства і визначити особи зпоза сокілських кругів а також відпоручників гімнастичних і пожарних філій, розіславши їм перед тим печатанє ширше поясненє дотичної справи. Один з присутних зачепив потім справу злуки «Соколик» із «Січачами», але в тій ділі збори з огляду на брак комплету не могли нічого порішити. Народи покінчили ся о год. пів до 11. в ночи.

— **Концерт артистки-співачки п-и Марії Сіквіної**, який відбув ся в неділю в салі польського «Сокола», дав нам нагоду почути правдиво драматичний сопран о широкій скалі, яких тепер дуже мало. До виконаня опер Вагнера потреба такого сопрану з сильними високими тонами в злуці з низькими альтовими! Крім сего п-а С. володіє знаменито кольоратурою, як се виказали ариї з опер «Джіоконда» (Gocionda) і «Тангайзер» та пісні Штрауса «Frühlingsstimmen» і Ардіті-го «Il Vasio», а кольоратури нині навіть не вимагає ся від драматичних співачок. Інтерпретація творів артистичних та людських, дальше вивірів (дикция) дуже докладні, може троха за дуже як на концертну салю. Школа славної професорки віденської консерваторії п. Рози Папір і школа мистра Пінторно-го, професора консерваторії в Медиолані, зложили ся на те, що п. Сіквіна знаменито з великою вправою і легко поконує найтяжші партії і переходить з найнижших до найвисших тонів. Найвисші тони виходили сильно і дуже легко. Голос, ріст, стать величава і виразисте лице віддаюче найлекшу відтінь чувства складають ся знаменито на артистку драматичних опер і можуть запевнити перворядну славу нашій

землячці. Хто читав іспанські, італійські і німецькі рецензії з виступів п. С. за границею, здивує ся, що нарід руский знаний зі співлюбности, так мало співом займає ся.

Одно лиш малє запитанє, чи за границя знала, до якого народа належить п. С. Нині для нас кожда дрібничка важна. Заки п-на С. до нас завітала, співала в операх в Медиолані, Франкфурті над Меном (поріг до слави), Ваймарі, Гамбурзі, дальше в іспанських містах Мадрид, Валенція, Більбао, Севіля, а тепер стала заангажована до театру «Liceo» в Барцельоні. Корпстаючи з закінченя сезону в Барцельоні загостила наша землячка в рідні сторони, і вволючи просьбам, дала ся нам пізнати не числячи ся з коштами материяльними. Сподіємо ся, що п-на Сіквіна не зробить нам сеї кривди, що би помимо всего перед своїм виїздом за границю не була так ласкава еще раз, може послідній, дати нам нагоду подивляти єї правдиво артистичний спів. — II.

— **Краса рада шкільна** вилучила громаду Артистів в городецькім окрузі зі шкільного обсягу в Мавковичах і утворила 1-класову школу в Артищеві, а так само поступила з громадою Людвиківка коло Бурштина; зорганізувала 1-кл. школи в Майдані коло Липовець, цішанівського округу і в Яблоніці рускій, березівського округу; перемінила 2-кл. школу в Джурові (окр. Снятин) на 4-класову, а в 1-класові в Милівцях і Беремінах (окр. Заліщики) на 2-класові школи; порішила будову 1-кл. школи в Чернихові (окр. Рудки) при помочи запомоги з кр. фонду шкільного, признала 4.000 К безпроцентовой позички на будову школу в Кодобній, калуського округу.

— **Артистичне Товариство**, що давало цілий рік українські вистави в народнім київскім театрі на Лук'янівці, під орудою М. Старицької, скінчило сезон 12. мая штукаю Івана Франка «Украдене щастє». Сезон української драми (перуч з російського) почав ся 21. вересня. Всіх вистав (в сьвята на неділі) було 23. Виставлені були ось які штуки: М. Старицького «Тарас Бульба» (двічі), «Мазепа», «Маруся Богуславка» (двічі), «За друга», «Зимовий вечір», «Не так склалось», «Крути, та не перекручай»; Карпенка-Карого: «Суета» (двічі) «Житейске море» (двічі), «Сава Чалий», «Хазяїн», «Паливода» (двічі), «Безталанна»; Грінченка: «Степовий гість», «На новий шлях» (на користь «Просьвіти» в театрі Крамського); Володьського: «Штукарка» та «Як вони женихались»; Яновської: «Лісова квітка»; Кропивницького: «Дві семі»; А. Чехова: «Освідчення»; Тогобочного: «Душогуба» та Івана Фран-

Матеріяли до історії зносин Галичан з Буковинцями.

31

Ч. 19.

Лист Остапа Терлецького до Із. Воробкевича,
писаний 1866 р.
(Дальше).

Перапращаючи еще разъ за це велике добродійство и поздоровляючи одъ імени Станіславської братні Васъ, Високопонажаний Отче

пишусь зъ шанобою

Е. Терлецький.

Станіславъ въ день св. Миколи 1866 — коли-бъ ласкаві були одписати просимо адресовати:

Ап

Eustach Terlecky

Schüler der 7. Classe
in Stanislaw.

Рік 1867.

Ч. 20.

Лист Осипа Барвіньского до Із. Воробкевича.
Львівъ дня 2/1. (лат.) 1867.

Здорові були

Кобзарю-Соловію

Друже нашъ щирій!

Вашъ листъ, Олену і три думокъ отримавъ я, ще 10. нашого грудня и недивуйте ся, що такъ запізнився я изъ моїмъ листомъ до Васъ — не прогнівайтеся за такъ довге мов триванє. Читали переглядали судъ свій давали о Вашихъ кавалкахъ, наші хлопці, тимъ то й я здержувався изъ моїмъ листомъ до Васъ бо нехотівимъ Вамъ лишъ мою гадку о нихъ подавати а чикавъ, що другі скажуть. И отъ бачите всі, кілько насъ ту є, мовъ въ оденъ голосъ сказали, «Олену Млака добре написавъ».*) Вєі тїшилисьмося и раділи мовъ ті малі діти, якъ побачать свою матіръ, що зъ міста йде и свєємъ дітямъ, тому обарінокъ, тому дудочку, а сему вшну забавку несе. Не добру слівъ висказати Вамъ тую радість нашу изъ Вашою Оленою. Добре, дуже добре она написана изъ тою своєю великою любовію, що ледачий Данило каляє и насміхаєся изъ неї святої. Тарасъ намалювавъ намъ таку велику любовъ але нещасливу якъ и въ Васъ, въ Катерині, Квітка въ Оксані и

своій «Ширій любові» (въ посліднімъ кавалку внаку троха).

Ми хочемо тамъ тільки одно змінити — що противитця звичаю и характеру нашого народу. Ви за те певно не прогніваєтеся. Тамъ написано, що Данило вбігає до хати Оксани, обнімає і цілує Олену. Такий поступокъ парубка молодого, незіпсутого, чесного, недасть ся ніякъ усправедливити; и хотяй вінъ Олену такъ горячо любить, то ніколи допустити не можна щобъ любовъ у Данила сталася такъ (еслися такъ висловлю) фанатичною, що навіть те перемагає у чімъ вінъ зріє и виховався, яко чесний парубокъ, и недає єму на крихітку зрєфлектуватися побачивши стару матіръ своєї любой дівчини, котру вінъ вже черезъ любовъ велику до Олени любить и шанує и поважає. Норовъ и обичай нашихъ сельскихъ парубківъ, що о свою честь и славу добру дбають, приказує старшихъ людей якъ батьківъ — своєхъ родичей зъ якимсь невнимъ страхомъ зустрічати й черезъ те їхъ шанувати и поважати; отжежъ такий норовъ и обичай ніколи не дозволилъ такого поступку, який Данило собі посволивъ при старій матері любой єму дівчини: неказавши їй ще ні слова поздоровляючого и неросказавши, що якъ зъ її дочкою, невинною мовъ той ангелъ обімаєтця и цілуєтця. Стара мати Оксани, коли вона чесна вдова и дбає о добру славу свою тай своєї дочки, уважалаби сеї поступокъ Давила за якийсь нападъ на її хату и дочку,

*) Пор. «Руслан» 1906, ч. 194 і 195 — листи Д. Таячкевича.

ка: «Украдене щастя». — Публика відносила ся до сего театру прихильно, так що театр був майже все повний. А треба знати, що в тім часі гостили в Києві ще другі два театри українські, Левицького і Садовського. У Львові ледви чи устояли би ся побіч себе одночасно два українські театри, коли на аматорських виставах ся звичайно світить пустою, а руский театр не може довше удержатись у Львові.

— 3 „Львівського Бояна“. Запрошуємо всіх членів на вираї хоральні, що відбудуть ся в п'ятницю 24. мая о год. 7:30 вечером точно. — *Виділ.*

— **Іменованя.** Др. Евген Бурачинський, асистент клініки хірургічної у Львові, і др. Володимир Гузар, лікар головного шпиталю у Львові, іменовані секундарями при головнім шпиталю краєвім в Чернівцях.

— **Руский язык урядовий** ухвалили завести у себе дальше отсі громади: Витвиця, Слобода болехівська, Станьківці і Церківна (пов. Долина 31), Лдзіне (пов. Калущ 21), Хімчин (пов. Косів 26), Трійця, Тулуків і Хлібичин (пов. Снятин 28), Черіїв (пов. Станиславів 23). Разом 1438 громад.

— 3 митрополичого ординариату пишуть нам з просьбою о поміщенє: З уваги на безпримирний напад „Монітора“ на Найдостойніші Особи Архієпископів Більчевського і Теодоровича взиваємо Всечесне Духовенство до здержаня ся від голосованя дня 24. мая в другім окрузі виборчім. — Без сумніву сей зазив появив ся під пресією польского духовенства, яке в згаданій пряточині найшло пожадану нагоду задля перепертя одного більше вшепольского мандату. З нашої сторони замітимо, що Русини мали би хіба більше причини здержати ся від голосованя на др. Дверницького, який на Стрільниці, виступаючи в університетській справі против змагань Русинів, накинув ся в нечуваний спосіб на дорогу нам особу нашого найвисшого церковного достояника, Митрополита Шентицького. Ціла польска праса сон атоге передрукувала всі ті клевети і видумки, а тоді польскому ординариатові і в думку не прийшло найти хоть слово осуду на сей дикий напад вшепольской мафії. Для консеквенції наш ординарият повинен був віднести свій зазив також і до пятого округу, або... зовсім не мішати ся до справи львівських виборів.

В Долішній Австрії вже заведено виборчий примус і він виявив ся вельми хосенним. Але і у нас повинен обов'язувати бодай моральний примус активної участі у виборі посла. Може

за зневагу себе старої і своєї дочки молодой, а за розпусту молодого хлопця; вонабь повинна за те Данила изь своєї хати вигнати, незважаючи що він богачикъ, и синъ чеснихъ родичей. При старихъ людяхъ, а що більше, при родичах своєї милої стараються чесні парубки якъ найчеснійше заховуватися и через те себе яко чеснихъ хлопцівъ, зъ доброю славою показати и яко такихъ, що знають, що годиться а що ні. Въ такій хвилі і при такихъ обстановахъ (Verhältnisse), въ якихъ Данило снаходиться прийшовши до хати удової, старався вінъ еншимъ способомъ заявити свою горячу палаючу любовъ до Олені передъ її матерію и при великій борбі норову и обичаю з тою любовію обяввби Оксані, що вінъ любить Олену, що его родичі зизволили на тую любовъ и тішатся тимъ и т. д. цілу річ обявввби і ажъ втогді, якби Оксанна непротивилася і такожъ на те пристала, молада пара обнімалася и цілувалися. Я думаю тую похибу тимъ поправити, щобъ Олену лишити саму у хаті а матеръ Оксанну вислати до худібки, або що; и втогді нехай приходить Данило розказує Олені цілу річъ — обнімає и цілує її.

(Дальше буде.)

виборець віддати свій голос любому собі кандидатові, або може віддати цілком чисту картку, але в кождім разі повинен явити ся при урні і зложити своє горожанське вотум. Зазив до абстиненції від виборів появляє ся отсе вперве при теперішних виборах і є деморалізуючим проявом супротив наших виборців, не так то скорих і охочих до виконуваня горожанських прав і обов'язків.

— **Учительські платні.** Кур. Іwow. доносить, що закон про поліпшенє платні народних учителів не дістав цісарської санкції і повернув же до Львова. Та справа вйде в програму нарад осінної сесії галицького союму.

— **В австрійській фінансовій сторожі** буде незадоого заведена важна реформа. Іменно часть фінансової сторожі буде зорганізована на військовий спосіб, зовсім на взорець італіянської сторожі, котра є в Італії досить значним доповненєм армії. Зреформована на військовий спосіб часть австрійської фінансової сторожі одержить окремі відзнаки, а то зелені вилоги на рукавах із зрібними бортами.

— **Міністерство скарбу** постановило рескриптом з дня 21. цвітня 1907, що власти для евіденції катастру податку ґрунтового мають уживати назви: „Евіденція катастру податку ґрунтового“ з доданєм місця осідку. Такої самої назви треба уживати в переписках урядових з тими властями.

— **Послідній репертуар руского театру в Перемишлі.** (Саля Народного дому. Початок о 8. год. вечером).

В суботу 25. с. м. „Лихий день“ комедия Цеглинського, „На сівожати“ оперета народня Яновського; „Весіле при ліхтарнях“ оперетка в 1 дії Офенбаха.

В неділю 26. с. м. „Маруся Богуславка“ (премієра) історична драма в 5 діях Старицького.

Ві второк 28. с. м. послідне представленє „Фавст“.

— **Репертуар міського театру у Львові.**

В четвер 23. с. м. „Мініон“ оп. в 4 д. Томаса.

В п'ятницю 24. с. м. „Наші найсердечнійші“ ком. в 4 д. В. Сарєу.

В суботу по пол. „Копцюшок“, вечером „Травіята“ оп. в 4 д. Вердієго.

В неділю по пол. „Солодка дівчина“, вечером „Ой мужчини, мужчини!“ ком. в 4 д. Залєського.

В понеділок „Публична тайна“ ком. в 3 д. Вольфа.

Ві второк „Севільський цирулик“ комічна оп. в 3 д. Россінієго.

Телеграми

з дня 23. мая 1907.

Тернопіль. В одній із саль голосованя побито віцебурмістра д-ра Мандля і розігнано виборчу комісію.

Новий Йорк. В республіці Сальвадор (серед. Америка) вибухла революция, на якої чолі стоїть бувший віцепрезидент тої республіки а теперішній міністер внутрішних справ, Пруденціо Альван.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, ресторація і каварія — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 22. с. м.: Стан. Яворський з Явори, Нест. Пасічинський з Задільска, Ів. Трач з Косова, о. Вас. Коптюх з Лавочного, о. Макс. Панасюк з Станімира, о. Вит. Білльський з Коцюбинець, о. Алекс. Коритко з Богатковець, Юл. Москалик з Сянока, Василь Сідельник з Рави рускої, др. Теоф. Окуневський з женою з Городенки, о. Мих. Горбачевський з Слободи золотої, о. Іван Королюк з Чемеринець, проф. Бойцун з Тернополя, о. Мих. Прухницький з донькою з Турки і о. Ів. Харук з Станіславава.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. мая 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Коктора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

купувє і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсї денним не числячи ніякої провізії.

Товариство взаїмних обезпечєнь

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний). приймає обезпечєня будинків, всяких річій домашних і господарських, збіжя і паші на случай шкід заподіяних через пожар. Оплата премій мала, а крїсть для погорівших велика.

Шкоди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростію. При оцінці шкід бувають запрошені 2 господарі селяни з поміж членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 13.747 відшкодовань в сумі сім і пів мільона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороту за р. 1906 дістають обезпечєні члени по 10 сот. за кожду корону заплаченої річної премії.

Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Каса ощадности у Львові, і т. д. приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.

Житєві обезпечєня приймає „Дністер“ для Краківського Товариства, а провізію від таких обезпечєнь відступав „Дністер“ на добродійні ціли.

Поясненя до обезпечєнь уділяє Дирекція або агенти.

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де єще не робить инший агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о уділенє агенції. До тепер дістали агенти 969.507 К провізії.

Фонди Товариства 31/12 1906:

Фонд резервовий	К 846.189 20
„ резерви премій	„ 550.110 —
„ на звороти	„ 16.110 —
„ на ріжницю курсів	„ 29.866 35
„ резерви спеціальної	„ 31.040 73
„ емерит. урядників	„ 185.810 21
инші фонди заосмотрєня	„ 25.000 —

Сельне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Антін Хойнацький

книгар, Львів, Арсенальска ч. 6

(побіч костела оо. Домініканів)

приймає всякі замовленя на книжки, ноти, образи, часописи і анонси і висилає такїж можливо скоро будь то за послїплатою, будь то за попередним надісланєм належитости.

СОКІЛ Жутки і паперці

можна набувати в „Сокільській Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.